

Щоб країна ввійшла в майбуття, вільна, сильна, без чвар та війни,
Віддають найцінніше – життя України найкращі сини!

Білоцерківська міськрайонна газета

Громадська ДУМКА

Виходить з 30 серпня 1990 р. № 33 (14445), 14 СЕРПНЯ 2026 р. Роздрібна ціна 10 грн. 00 коп.

Його серце билось для України

МОЖЛИВО, НАЙСТРАШНІШЕ, ЩО РОБИТЬ З НАМИ ВІЙНА, – ЦЕ ПРИМУС ДО ЗВИКАННЯ... ЯКЕСЬ АНОМАЛЬНЕ, ПЕРЕНЕСЕНЕ В СТАТИСТИКУ, ЗВИКАННЯ ДО ЩОДЕННОЇ СМЕРТІ. КОЛИ БІЛЬ, ГЛУХИЙ, ПРОТЯЖНИЙ, ТЕРПКИЙ, НЕ ЗАХОДИТЬ В СТАДІЮ ГОСТРОГО СТРАЖДАННЯ, БО НЕ ВСТИГАЄ. БО ЗАВТРА БУДЕ ЗНОВУ, І ВЧОРАШНЯ ТРАГЕДІЯ МУСИТЬ ПОСТУПИТИСЯ, А ЗАВТРАШНЯ СТИСНУТИСЯ ДО РОЗМІРІВ, ЗДАТНИХ ПОМІСТИТИ В ДУШІ НАСТУПНУ... АЛЕ КОЛИ СМЕРТЬ НАБУВАЄ КОНКРЕТНИХ ОБРИСІВ: З ІМЕНЕМ, БІОГРАФІЄЮ, АДРЕСОЮ, СІЛЬСЬКИМ ЦВИНТАРЕМ, МАМОЮ В ЧОРНІЙ СУКНІ, ХЛОПЦЯМИ В КАМУФЛЯЖІ, ВІЙСЬКОВИМ ОРКЕСТРОМ, – СТАТИСТИКА ЗНИКАЄ.

І чепурне село із гарною назвою – Острів – за 25 км від Білої Церкви раптом із проміжного пункту, через який час від часу пролягає твоя дорога додому, стає центром трагічної й величної історії цілої України. Бо цього дня ти повернеш в бік кладовища (одного з двох, де на могилах під вітрами полощуться державні прапори) і запримітиш порослий травами курган із таємничим гранітним хрестом на ньому. Трохи пізніше з'ясуєш, що, можливо, то гайдамацька могила, а значить, над селом вивершується не просто пам'ять, а характер. Що Острів – то земля незламної волі та героїзму, село, яке народилося як стратегічне козацьке укріплення на Росі. Місцеві козаки брали активну участь у визвольній війні під проводом Богдана Хмельницького та захищали південні рубежі Київщини від загарбників. Тут горіла іскра повстання, народжувалися символи боротьби за волю, а місцеві жителі активно підтримували Директорію УНР та воювали в загонах повстанських отаманів (зокрема Медведя та білоцерківських), які чинили запеклий опір більшовицькій окупації наприкінці 1920-х років. Тут боролися за майбутнє покоління...

Нині, коли мерзенний москвит знов зазіхнув на Україну, уродженці та жителі Острова продовжують боротьбу. Був серед них і ось цей 23-літній красень-офіцер **ОЛЕКСІЙ БАНДУРА – воїн Окремого полку зв'язку Сил спеціальних операцій Збройних сил України**. В день вшанування полеглих воїнів, які служили в ССО, на могилі Олексія відкривали меморіал.

Тут зібралися всі, кого Ірина Миколаївна, мама Льоші, назвала сім'єю: родичі, односельці, однокласники, друзі сина, побратими. Всі, хто весь останній рік, від 6 березня 2025-го, коли Олексій загинув, були поруч, ділили тягар горя, підтримували.

...Йхній син був хворобливим хлопчиком. Але він змалечку загартовувався, наполегливо готуючись до професії військового. Мати відмовляла: велика війна вже стояла на порозі. Але Льоша сказав: «Мам, а чому не я? Я також маю захищати свою сім'ю, свою державу. Якщо потрібно буде вмерти за неї – я помру»... Того дня він не пустив двох 19-літніх хлопчиків на виконання завдання, поїхав сам. Йому було 23 роки, а отже, він вирішив, що старший, тож мусить їх заступити. Вірив і завжди говорив мамі: «Все буде добре»... Після прильоту дрона в машині всі залишилися живими. Крім Льоші...

Коли найрідніші – тато Василь Васильович, мама Ірина Миколаївна й брат Роман, звільняють пам'ятник від білого полотна, нам відкривається й головне бойове гасло Сил спеціальних операцій, яким увінчується стела: «Іду на ви». Цей вислів належить київському князю Святославу Хороброму. Й символізує чесну, відкриту та благородну військову боротьбу. Зрозуміло, звісно, що наш незмінний ворог такими чеснотами не обтяжений... Тож ми й втрачаємо найкращих, вмотивованих, гідних. Тому так нестерпно боляче слухати маму, яка вкотре терзає свою душу, бо, якби мала крила, полинула й захистила б синопця, якби мала силу, відвернула б від нього зло. Йй не потрібен був герой – вона хотіла живу дитину. Але знає, що навіть те коротке його життя було достойним.

Ірина Миколаївна щиро подякувала всім, хто підтримує родину. Йй закликала любити, берегти своїх дітей. Побажала побратимам сина Божої опіки та щоб якнайскоріше закінчилася ця проклята війна.

Старший солдат Юлія Фоміна, яка служила з Олексієм в одному підрозділі, зачитала історію його бойового шляху. І ті стримані факти біографії раптом дозволили усвідомити, що такі воїни, як Олексій Бандура, виявилися щитом для України. Вони не прагнули слави, а просто стали поруч, коли Батьківщина потребувала мужніх. Вони не повернулися з боїв, але залишилися з нами назавжди – в Небесному строю та в наших серцях.

Освятив меморіал військовий капелан військової частини А 4423 протоієрей Василь Циріль за участю духовенства Православної Церкви України.

Представники командування військової частини подякували батькам за те, що виховали справжнього чоловіка, патріота, офіцера, людину честі. А помічник командира майор Сергій Шевченко розповів, що до Олексія, молодого, веселого, привітного, дуже прихильно ставився особовий склад. Пригадав, як перед початком роботи він любив попити чайку з чимось солоденьким... І що завжди, проходячи повз меморіальну дошку, присвячену Олексієві, офіцер щоранку каже: «Льоша, привіт»... Трохи приборкавши емоції, що заважали говорити, промовив, як поставив крапку: «Його серце билось для України».

Теплими споминами про хлопця поділилася вчителька фізики місцевої школи Олена Доредоренко. Представниця благодійного фонду пам'яті В.І. Литвина

посміхається, схвально киває головою, вправно розгортає цукерку, кидає її до рота, розвертається і йде в інший бік, в бік гайдамацького кургану... А будете гукати чи плакати, згадайте – він же сказав: «Усе буде добре»...

Валентина ХРАБУСТ

ОЛЕКСІЙ БАНДУРА. БОЙОВИЙ ШЛЯХ

● Народився 22 квітня 2001 року в селі Острів. Вступив до Військового інституту телекомунікацій та інформатизації імені Героїв Крут, навчався за освітньою програмою «Військове управління діями підрозділів військового зв'язку».

● Курсантом 3 курсу в березні 2022 року в складі стрілецького батальйону 72 ОМБр імені Чорних Запорожців брав участь у бойових діях в районі Ірпеня на Київщині. Добровільно, ризикуючи власним життям, проводив зміни особового складу на спостережних постах у безпосередній близькості до ворога.

● В найкритичніших ситуаціях самостійно ніс чергування на спостережних постах, під постійним обстрілом ворожої авіації та артилерії. Отримав контузію під час атаки ворожого Су-25. Надавав допомогу цивільному населенню під час евакуації з окупованого села Романівки та міста Ірпеня.

● В 2023 році призначений на посаду начальника відділення радіозв'язку радіоцентру інформаційно-телекомунікаційного вузла 111 окремого полку зв'язку Сил спеціальних операцій ЗСУ. Розгорнув транкінговий зв'язок з використанням ретрансляторів з метою виконання завдань в інтересах угруповання ССО.

● 3 2 січня 2025 року був відряджений до 4 окремого штурмового центру спеціальних операцій з метою розгортання, відновлення та нарощення системи зв'язку в Сумській та Курській областях. Під керівництвом старшого лейтенанта Олексія БАНДУРИ був розгорнутий резервний радіозв'язок в мережі Генерального штабу ЗСУ на радіостанціях «HARRIS» для управління та обміну інформацією між Генеральним штабом ЗСУ та командуванням Сил спеціальних операцій.

● 6 березня 2025 року, щоб збільшити радіус дії радіозв'язку та забезпечити зв'язком штурмові групи в населеному пункті Басівка, в складі мобільної групи зв'язку виїхав для встановлення ретранслятора. Внаслідок ураження ворожим FPV-дроном поблизу Юнаківки Сумської області загинув. Уся сила кумулятивного удару припала на нього, що врятувало життя іншим членам екіпажу.

● За проявлену особисту мужність та героїзм, за бездоганне виконання військового та службового обов'язку, виявлену доблесть і честь нагороджений орденом Богдана Хмельницького III ступеня (посмертно). Наказом Командувача Сил спеціальних операцій ЗСУ присвоєно чергове військове звання «капітан» (посмертно).

Стали зорями над Україною.

«Ніхто більшої любові не має над ту, як хто свою душу поклав би за друзів своїх», – мовиться в Євангелії від Івана 15:13. І очевидним є в цю люту годину, що хто поклав свої душу й тіло за Батьківщину, заслуговує на вічну повагу від тих, кого любив понад усе, й життя чие цінував і беріг. Ворог думав, що знищить нас, але натомість в Україні зростає нація героїв: хто загинув у бою за друзів і Вітчизну, перетворився в її силу, віру й світло.

До строю небесного лицарства став 49-річний білоцерківець **Микола Миколайович ЛЕЩУК**, водій-електрик екіпажу безпілотних авіаційних комплексів 1 батальйону безпілотних систем військової частини А 7042 (114 бригада ТрО). Він загинув 2 серпня під час виконання бойового завдання в районі Карасів Новгород-Сіверського району на Чернігівщині.

Командир бойової машини механізованого батальйону військової частини А 4699 **Станіслав Михайлович СТАРОВОЙТОВ**, якому було 42 роки, загинув 23 листопада 2024 року поблизу Новоівановки Курської області.

Наш земляк, солдат **Вадим Михайлович ПЕТРОВ** (1984 року народження), який служив стрільцем-помічником гранатометника аеромобільного відділення однієї з військових частин, загинув 24 грудня 2024 року в районі Мартинівки Суджанського району на Курщині.

Захищаючи свою землю, загинув білоцерківець, 33-річний старший солдат **Дмитро Едуардович ШАТАЛОВ**, який був старшим стрільцем стрілецької роти 2 батальйону ТрО військової частини А 7040. Трагедія сталася 1 серпня, коли воїн виконував бойове завдання в районі селища Садовод Куп'янського району Харківської області.

Під час виконання бойового завдання в районі Андріївки Куп'янського району 3 серпня поліг **Олександр Віталійович БОЙКО** (1987 року народження), оператор безпілотних літальних апаратів однієї з військових частин.

НАШІ ЗАХИСНИКИ ДО ОСТАННЬОГО ПОДИХУ ЗАЛИШИЛИСЬ ВІРНИМИ ВОЇНСЬКИЙ ПРИСЯЗІ. ВОНИ МУЖНЬО ВИКОНАЛИ СВОЇ СИНІВСЬКИЙ ОБОВ'ЯЗОК, ЗАКРИВШИ УКРАЇНУ ВЛАСНИМИ СЕРЦЯМИ. ВІЧНА ЇМ ШАНА І ВДЯЧНА ПАМ'ЯТЬ.

Виконавчий комітет БМР затвердив Порядок реалізації в Білоцерківській міській територіальній громаді проекту «Плече побратима», розроблений на виконання Програми підтримки захисників і захисниць України на 2026-2028 роки.

«Плече побратима»

Проект реалізується з ініціативи Київської обласної ради та обласної військової адміністрації у 5 громадах Київщини, серед яких – і Білоцерківська. Головна його мета полягає у працевлаштуванні ветеранів війни для надання адресної побутової та господарської допомоги родинам захисників, пишуть офіційні джерела.

«До комунальних підприємств, засновником яких є Білоцерківська міська рада, буде працевлаштовано по 2-3 людини з числа ветеранів, які виконуватимуть роботи, за заявками Ветеранського простору, – зазначила перший заступник міського голови Інна Новогребельська. – Послуги надаватимуться членам сімей

загиблих, родинам полонених, зниклих безвісти та ветеранам, які є особами з інвалідністю 1 та 2 груп».

Під час сесії 25 червня були внесені зміни до Програми підтримки захисників і захисниць України на 2026–2028 роки, де прописано низку заходів для можливості фінансування цього проекту. Відповідно до Положення, затвердженого Київською ОВА, на 30 відсотків він фінансуватиметься з місцевого бюджету і на 70 – з обласного. Для того, щоб проект запрацював, та враховуючи, що кошти йтимуть з бюджету громади, виникла необхідність у затвердженні Порядку реалізації в Білоцерківській міській територіальній громаді проекту «Плече побратима». В ньому прописані технічні моменти, з якими може зіткнутися або замовник, або виконавець, для розуміння того, чим вони займатимуться в рамках реалізації цього проекту.

Також за рахунок обласного бюджету нашої громаді передадуть транспортні засоби та обладнання, необхідні, аби проект запрацював. Стартує він орієнтовно з 1 вересня цього року, і Білоцерківська громада – одна з 5 в Україні, хто найкраще до цього підготувався.

Із життя Терцентру

Однією з затребуваних послуг, які надає КУ БМР «Територіальний центр надання соціальних послуг ім. Петра Новотні», є транспортна. Щодня вона допомагає людям, які через стан здоров'я, інвалідність або обмежену мобільність не можуть самостійно дістатися до необхідного місця.

■ Послугою користуються люди з інвалідністю, ветерани та ветеранки Збройних сил України, члени їхніх сімей, маломобільні громадяни, а також інші особи, які перебувають у складних життєвих обставинах та потребують соціальної підтримки. Для багатьох із них спеціалізований транспорт є можливістю своєчасно отримати медичну допомогу, пройти реабілітацію, відвідати державні установи, оформити необхідні документи, скористатися банківськими чи соціальними послугами.

■ Попит на транспортну послугу постійно зростає. Це свідчить про її важливість та необхідність для клієнтів центру.

■ Спеціалізований автомобіль Територіального центру обладнаний для комфортного й безпечного перевезення маломобільних пасажирів.

■ Для Терцентру транспортна послуга – це не тільки перевезення. Це турбота про людей, забезпечення рівного доступу до необхідних послуг, підтримка незалежності, гідності та активної участі кожного мешканця громади в суспільному житті.

■ Тут і надалі працюють над тим, щоб кожен клієнт, який звертається до Територіального центру, відчував увагу, повагу та реальну підтримку. Адже головна цінність роботи його фахівців – люди, їхній добробут, безпека та якість життя.

Люди як головна цінність

■ Територіальний центр і надалі залишатиметься надійною опорою для тих, хто потребує допомоги, адже справжня турбота вимірюється не словами, а щоденними добрими справами.

Десять громад Київщини отримали нові шкільні автобуси

Серед них – і Білоцерківська, Володарська та Узинська.

Вже зовсім скоро розпочнеться новий навчальний рік, і нові шкільні автобуси допоможуть зробити шлях кожної дитини до школи безпечним та комфортним.

Нині парк шкільних автобусів Київщини налічує 516 транспортних засобів, із яких 61 – обладнаний для перевезення дітей з інвалідністю. За останні три роки громади області отримали 212 нових автобусів. Цього року завдяки майже 75 мільйонам гривень державної субвенції спільно з громадами заплановано закупити ще 35 автобусів.

За інф. департаменту комунікацій КОВА

Три розпуки Косачівни...

◆ З грузином на прізвисько Гамбар не склалося, хоча юнак жив у їхній київській квартирі, переказував поему Шота Руставелі «Витязь у тигровій шкурі» та вихвалював темно-рубінове вино (у ньому – малина, смородина, а на додачу – фіалка). Подарував справжній кинджал зі словами: «Панночко Лесю, будьте тверді у Вашій благородній роботі, як криця цього кинджала, і гострі в слові, як його лезо». Затим відкланявся, одружився з іншою, а вона витужила у відповідь:

*Ти не мій! Розлучив нас далекий твій край,
І вродлива чужинка забрала!*

*Ти там, може, знайшов незаказаний рай,
Я ж без тебе, мов квітка, зів'яла.*

◆ Нове кохання зустріла в кипарисній Ялті, де ласувала хурмою та інжиром, пила «турско кофе» й лікувалася кліматом. Усе частіше губила свою палку, бо нога не дошкуляла так, як раніше. Мешкала на другому поверсі дачі Ліщинського: у кімнаті два вікна, ліжко на пружинах, стіл, велике крісло, умівальник «такий, як на вокзалі» і ширма. Жила усамітнено: римувала, займалася рукоділлям, давала приватні уроки.

◆ Несподівано – він, Сергій Мержинський. Білорус-марксист із хвилястим волоссям та скорботним виразом обличчя. Очі мав воложисті, рум'янець – нездоровий,

температурний. Типовий інтелігент, який не закінчив жодного університету й без кінця бігав до репетиторів. Перекладав п'єси Сари Бернар, малював репродукції італійських художників, шанував творчість Миколи Мурашка. Страждав на туберкульоз легень, а поетка – на туберкульоз кісток. З того періоду залишилась світлина. На ній молоді люди зручно вместились в сіні в Зеленому Гаю, але чомусь виглядали відчужено. Скидалися на пару, яка щойно посварилася через брак грошей чи борщові плями на скав'єртині. З огляду на те дивилися в різні боки, немов обдумували протилежні концепції чи цілі. Леся у вінку з квітами, Сергій в добротному костюмі, а над ними мати, як та пильна шуліка, бо всіляко противилась доньчиним почуттям. Певно, помічала його відверту «нелюбов».

◆ Затим – Климентій Квітка. Замкнений, м'який за характером, фольклорист. З ним шість років жила на віру, і в родині вибухнув скандал. Врешті поступилася принципами, звінчалася й поїхала з благовірним до Грузії. Чоловік отримав нове призначення, а поетка ждала побачити «Гамбаровий» край та вдихнути аромати мигдалю, кінзи, сапєраві. Там жили сутужно, бо Квітчиного заробітку не вистачало, от він і казався (час від часу ходив наліво), а жінка слабувала та виспівувала свою «Лісову пісню». Драму-феєрію сотворила за два

тижні, а потім впала на ліжко ні мертва, ні жива.

◆ Той останній серпень вдавсь тихим та прохолодним, тож восьмого числа домовину в глибокій тиші винесли із залізничного вагона й встановили на похоронний віз, вкритий гладіолусами. Несли під тихий спів чоловічого хору, що виводив: «немає в Бога мертвих, всі – живі...» Люди слухали, довго не розходилися. Через сімнадцять років упокоїлася мати Олена Пчілка й прилягла поруч з донькою, сином та чоловіком. З Лєсиної могили воркали хрест, як припускав Павло Тичина, знесли на дрова, а за огорожею поросло зеленим шовком. Наостанку до Києва прибув 87-річний Нєстор Гамбарашвілі (Гамбар) і відвідав могилу. Казали, упав навколішки й невтішно заридав...

Ірина ГОВОРУХА

Всі категорії господарств Київської області за станом на 6 серпня намололи 1433,09 тис. тонн зерна нового врожаю.

Є перший мільйон зерна нового врожаю!

Зернові та зернобобові культури зібрано на площі 248,61 тис. га, що становить 39,69 відсотка прогнозованих обсягів. Середня врожайність становить 55,6 ц/га.

В ТОМУ ЧИСЛІ ЗІБРАНО:

- ✓ пшениці (озимої та ярої) обмолочено 183,10 тис. га (91 відсоток до прогнозу), з урожайністю 61,4 ц/га, намолочено 1125,00 тис. тонн;
- ✓ ячменю (озимого та ярого) обмолочено 54,81 тис. га (90 відсотків до прогнозу), з урожайністю 49,9 ц/га, намолочено 273,54 тис. тонн;
- ✓ гороху обмолочено 5,50 тис. га (100 відсотків до прогнозу), з урожайністю 28,3 ц/га, намолочено 15,55 тис. тонн;
- ✓ жита обмолочено 5,2 тис. га

(100 відсотків до прогнозу), з урожайністю 36,5 ц/га, намолочено 19,00 тис. тонн.

За обсягами намолоту зернових та зернобобових культур лідирують Білоцерківський район – 870,35 тис. тонн, Бориспільський – 172,10 тис. тонн, та Обухівський – 149,10 тис. тонн.

Паралельно господарства завершили збирання ріпаку. Його обмолочено на площі 55,30 тис. га, що становить 101 відсоток до прогнозу. Середня врожайність – 29,1 ц/га, а загальний намолот – 160,70 тис. тонн насіння.

Загалом очікується, що валовий збір сільськогосподарських культур на Київщині становитиме близько 4 млн тонн збіжжя.

Крім того, аграрії всіх форм власності активно здійснюють заготівлю об'ємистих кормів для промислового та громадсько-го тваринництва.

Попри складні умови воєнного часу, логістичні виклики та малосприятливі погодні умови, аграрний сектор продовжує працювати стабільно й залишається одним із ключових драйверів економіки Київщини.

Департамент комунікацій КОДА

Досвід, що рятує життя: що має бути в тривожній валізці

На тлі останніх масованих російських атак в українських соцмережах знову спалахнуло обговорення щодо вмісту тривожних валізок. Що радять покласти до речей першої необхідності, розповідає Центр громадського моніторингу та контролю.

Що стане у нагоді

Модераторка “Медіацентру Україна” Світлана Чепуренко звернула увагу на досить несподівані речі. Після того, як в її будинок влучила російська ракета, вона поділилася досвідом, що ж було важливо мати при собі після атаки. “Респіратор із фільтром, найякіснішим, який знайдете. Бо ракетне паливо, порох, гар, чадний газ, пил від зруйнованих конструкцій будівлі, продукти горіння пластику та ін. – все це дуже ускладнює дихання”, – зазначає вона.

За словами Світлани, після влучання ракети у багатоповерхівку одразу ж зникло світло. Відтак, щоб орієнтуватися в темряві, стане у пригоді ліхтарик. Також медійниця наголошує на необхідності заздалегідь подбати про безпеку власної оселі: “Бронеплівка на скло – топ. Чи хоча б скотч (по периметру скла, потім хрест на хрест, потім перемичка). У нас було і те, і те. Це врятувало нас від уламків скла. Все обклеєне скло вистояло. Не обклеєне – вдрузки. І не забудьте про дзеркала – це теж скло”.

Серед корисних речей для порятунку модераторка “Медіацентру Україна” називає і звичайний свисток – аби подати сигнал рятувальникам у разі, якщо ви опинилися в небезпеці. На важливу роль такої простої речі звертає увагу і відома українська психологиня Світлана Ройз. “Сьогодні викидала з шухляди старі канцтовари й знайшла свисток. Хотіла і його викинути. Але зупинилася й поклала в нашому “умовно безпечному місці” біля підвалу. Там же лежить аптечка з турнікетами. І іграшка доньки... Свисток – щоб можна було подати знак з-під завалів”.

Вміст валізок

Тренуватися складати тривожні валізки українці почали ще до початку повномасштабного вторгнення. Документи і цінні речі, трохи одягу та продуктів, ліки – список необхідного називався не раз. Утім, за 5 років війни стало очевидним, що вміст таких валізок і рюкзаків доведеться переглядати. Адже термін придатності деяких речей просто сплив. Відома блогерка Татуся Бо, перебираючи свій рюкзак, розповіла: знайшла печиво родом з 2023 року. Така ж ситуація може виникнути і з ліками та іншими речами, які мають термін споживання.

Модераторка “Медіацентру Україна” нагадує, що до аптечки, окрім відомих на загал турнікета і кровоспинних, необхідно покласти також менш очевидні ліки. “Ви маєте знати слабкі місця свого організму, які

одразу реагують на стрес. У мене це шлунок. Мене скрутило так, що думала – сконаю. Ледве дочекалася кінця тривоги, щоб отримати у лікарів швидкої но-шпу. У вас це може бути тиск, серце, защемлення нерва тощо. Підготуйтеся”, – радить вона.

Блогерка Татуся Бо наголошує, що збирати з собою, вочевидь, доведеться не лише практичні предмети, а й те, що становить для нас емоційну цінність. “А може, фото? Особливо те, де мій брат у віці 7 років так обережно притримує мене зовсім маленьку. Брата немає уже 15 років. І це фото тримає мене ще у тих світах, де він є. Треба ще фото дітей і нас із тих часів, коли не було війни. А ще малюнки друзів. Особливо той, що тримає мені “дах”, – “Кожен з нас – всесвіт, але місяць в кишені є не у всіх”.

Поради держави

На сайті Державної служби з надзвичайних ситуацій є повний список предметів, які варто скласти до своєї тривожної валізки. Там наголошують на необхідності мати з собою документи, запаси їжі та води на три дні. “Дітям дошкільного віку вкладається в кишеню або пришивається до одягу записки, де вказано прізвище, ім'я та по-батькові, вік, домашня адреса та контактні номери телефону батьків або осіб, що їх заміняють”, – повідомляють на сайті ДСНС.

Про вміст тривожних валізок не раз писали медіа, а переселенка з Горлівки Світлана Іворовська розповіла у коментарі “Супільному”, що наповнення може змінюватися залежно від цілі. “Треба розуміти, куди ти їдеш і для чого тобі валіза. Коли ти спускаєшся в бомбосховище – це один набір речей, а коли ти їдеш з міста – інший. Але якщо ти виїдеш назавжди – це зовсім інший набір речей”, – ділиться досвідом вона.

Готувати власну валізку надзвичайники радять для кожного члена родини. Зокрема дитині можна спакувати з собою не тільки воду і перекус, а й улюблену іграшку. На необхідності окремо готуватися власникам тварин наголошує і модераторка “Медіацентру Україна”: “Переноска має стояти там же, де й тривожна валізка, під рукою. Один раз заплатити за консультацію і порадиється зі своїм перевіреним ветеринаром щодо дозування потрібних у такій ситуації ліків. Скільки набрати і як дати. На кожній упаковці запишіть маркером дозування. Телефона і рецептів може не бути під рукою”.

Психологиня Світлана Ройз підсумовує: окрім важливих речей у валізі потрібна ще одна. “У мене напоготові вогнегасник, аптечка, свисток, документи. І віра. Я хочу зупинити корозію надії. Ми всі – свідки болю величезної інтенсивності. Ми всі – носії печаті травми. Але водночас ми – носії любові. І Життя”, – наголошує вона.

Втрачений атестат про повну загальну середню освітту, А-1142 10, виданий Білоцерківською загальноосвітньою школою № 6 на ім'я Грома Володимира Миколайовича, ВВАЖАТИ НЕДІЙСНИМ.
Втрачену чіп-карту водія, № UAD000000CQE1000, дійсна до 21.10.2029 р., виданий «ДержавтотрасНДІпроект» на ім'я Шеремета Олег Володимирович, ВВАЖАТИ НЕДІЙСНОЮ.
Втрачене свідоцтво про право власності на житло за адресою: м. Біла Церква, вулиця Шевченка, 93, кв. 30, видане на Савінську Яну Миколаївну, Савінську Людмилу Миколаївну та Савінського Миколу Олександровича, ВВАЖАТИ НЕДІЙСНИМ.
Втрачене посвідчення дитини з багатодітної сім'ї № 068544, видане 28.01.2016 р. на ім'я Охотніков Артур Романович, ВВАЖАТИ НЕДІЙСНИМ.

У Київській ОДА представили новопризначеного голову Тимура Ткаченка

Заступник керівника Офісу Президента України Віктор Микита представив нового очільника Київської обласної державної адміністрації Тимура Ткаченка головам громад, керівникам структурних підрозділів ОДА, депутатам Київської обласної ради та представникам силових структур області.

«Тимур Фіруддінович добре знає Київ і Київщину. Він – компетентний, високопрофесійний керівник зі значним досвідом у державному управлінні та самоврядуванні, має обґрунтовану довіру Президента, саме тому призначений для виконання важливих завдань щодо організації та забезпечення життєдіяльності регіону в умовах воєнного стану», – сказав Віктор Микита.

Він також висловив подяку попередньому очільнику області Миколі Калашнику, який нині обіймає посаду Міністра з відновлення, інфраструктури та транспорту України, а також керівникам громад Київщини за спільну роботу.

«Київська область очолювала рейтинг за успішним виконанням доручень Президента України, Верховної Ради та Уряду. Переконали, що вона й надалі зберігатиме ці позиції. Попереду багато важливих завдань, головні з яких – якісна підготовка до зими та реалізація Планів стійкості. Роботи буде чимало, тому важливо не втрачати темпу», – зазначив заступник керівника Офісу Президента.

Своєю чергою Тимур Ткаченко подякував за довіру та наголосив, що для нього велика честь і відповідальність працювати на благо Київщини.

«Найголовніше для мене і в житті, і в роботі – люди. Я завжди ставлю собі запитання: чи дають наші рішення реальний

результат для людей, чи відчувають вони ці зміни. Саме тому в роботі керуватимуся принципом людиноцентризму. Мій головний пріоритет – громади, їхні жителі, люди, які працюють і захищають нашу державу», – сказав він.

Голова Київської ОДА також зазначив, що налаштований на конструктивну співпрацю з громадами.

«Попереду в нас багато роботи і стислі терміни. Тому працюємо разом і я прошу вашої підтримки. Працюємо як єдина команда задля втілення спільної мети. Можете розраховувати на моє максимальне сприяння і співпрацю», – сказав Тимур Ткаченко.

Департамент комунікацій КОДА

Інформація управління комунальної власності та концесії Білоцерківської міської ради про результати конкурсу з відбору суб'єктів оціночної діяльності, які будуть залучені для проведення незалежної оцінки майна (необоротних активів) у зв'язку з реорганізацією закладів охорони здоров'я, що відбувся 22.06.2026 р.

На засіданні конкурсної комісії з відбору суб'єктів оціночної діяльності, які будуть залучені для проведення незалежної оцінки майна (необоротних активів) у зв'язку з реорганізацією закладів охорони здоров'я, було ухвалено рішення укласти договори на проведення незалежної оцінки для визначення ринкової вартості з:

- суб'єктом оціночної діяльності – фізичною особою-підприємцем **Приндюк Наталією Миколаївною:**

№ п/п	Об'єкт	Місцезнаходження об'єкта	Оцінка за станом
1.	Майно (необоротні активи) комунального некомерційного підприємства Білоцерківської міської ради «Білоцерківська міська лікарня № 3»	Київська обл., Білоцерківський р-н, м. Біла Церква, вул. Архипа Люльки, 12	30.06.2026 р.
2.	Майно (необоротні активи) комунального некомерційного підприємства Білоцерківської міської ради «Білоцерківське міське паталогоанатомічне бюро»	Київська обл., Білоцерківський р-н, м. Біла Церква, вул. Ігоря Зінича, 9	31.08.2026 р.
3.	Майно (необоротні активи) комунального закладу Білоцерківської міської ради Міська госпрозрахункова поліклініка профоглядів	Київська обл., Білоцерківський р-н, м. Біла Церква, вул. Театральна, 8	31.08.2026 р.

- суб'єктом оціночної діяльності – фізичною особою-підприємцем **Шомком Олегом Сергійовичем:**

№ п/п	Об'єкт	Місцезнаходження об'єкта	Оцінка за станом
1.	Майно (необоротні активи) комунального некомерційного підприємства Білоцерківської міської ради «Білоцерківський пологовий будинок»	Київська обл., Білоцерківський р-н, м. Біла Церква, вул. Ігоря Зінича, 7, вул. Ярослава Мудрого, 44	30.06.2026 р.
2.	Майно (необоротні активи) комунального некомерційного підприємства Білоцерківської міської ради «Білоцерківська міська лікарня № 4»	Київська обл., Білоцерківський р-н, м. Біла Церква, вул. Василя Стуса, 41	31.08.2026 р.

Руслан ГРЕБЕНЮК,
начальник управління комунальної власності та концесії Білоцерківської міської ради

ПРОДАЄТЬСЯ ХОЛОДИЛЬНИК INDESIT, висота 170 см, ширина 60 см, 2-камерний, по 3 полиці в кожній, морозилка знизу, дуже гарний стан, ціна 6500 грн. Тел. 096-208-36-48 (Біла Церква).

НАТЯЖНІ СТЕЛІ

Замір безкоштовний.

Монтаж — один день.

Гарантія — 15 років.

068-155-8-122

МИЛА І ГРАЙЛИВА “ДІВЧИНКА” (ЦУЦЕНЯТІ 4 МІСЯЦІ), ЇСТЬ САМОСТІЙНО, СПІЛКУЄТЬСЯ З ЗАДОВОЛЕННЯМ І ЧЕКАЄ НА ДОБРИХ ГОСПОДАРІВ. Тел.: 068-101-85-21.

КУПУЄМО ТА БЕРЕМО В ОРЕНДУ ЗЕМЛЮ (ПАЇ).

ДОРОГО. НАДІЙНО. ШВИДКО.

ТЕЛЕФОН: 068-399-78-72.

Була десята година вечора. Марія сиділа в курнику й прислухалась до кожного шороху. Раптом, коли заскрипіла яблуня від пронизливого холодного вітру, ніби ужалена, зіскочила з насидженого місця.

– Ще знайде мене тут, – промайнула думка у переляканій жінки.

Тихенько підвелась, легенько відчинила двері, так, що вони навіть не скрипнули.

Материнські сльози не замерзають

Глянула на хату. Вікно світилося.

– Не спить, напевне, не скоро засне. Доведеться ще померзнути.

На дворі було засніжено й місячно, хоч голки збирай. У сусідки загавкав пес, але швидко замовк і заліз у будку. Холодно ж, градусів дванадцять морозу буде.

– Можливо, це він кризь сон, – подумала жінка. – Чи по вулиці йшли люди.

Марія вибралася з курника.

– Хтось ще побачить, – мовила про себе, – й подумають сусіди: «Чого це такої пізньої пори тобі, Маріє, в теплій хаті не сидиться?».

Ім і в голову не прийде, що син рідну матір з дому вигнав. Зовсім не хочеться, щоб хтось здогадався, чому вона, мов вартовий, ходить такої пізньої пори біля оселі, морозної ночі вимірює кроки біля хвіртки.

– Таки повернуся до курника, там за тишніше, – прошепотіла сама собі.

Марія знову закрила за собою двері, закуталася у ганчір'я, сіла на сіно. Довелося чекати, поки перші півні не заспівали. Сну не було. Гарячий ком застряг у горлі. У грудях пекло вогнем. З очей полилися сльози. Марія зусиллям волі змусила себе не схлипувати, міцно стискаючи холодні кулачки.

– Ще почує Микола, що мені тоді буде?

Чим я Бога прогнівила, що у свої 85 мушу від рідного сина ховатися? За що мені така кара? – роїлися думки, а сльози річкою текли на подолок. – До чого доводить людину горілка! А яка ж добра була душа!

...Миколу знало усе село. Його золоті руки творили чудеса. За що не візьметься, те й зробить так, як личить майстрові, рівних в окрузі йому не було.

Та могоричі довели сина до прірви. Кілька років тому покинув дружину й прийшов знущатися над матір'ю. Вранці – на роботу, ввечері – п'яний. А в такому стані не потрапляй на очі – готовий вбити. Він не розуміє, що коїть. Влітку ще можна десь сховатися, а взимку, крім курника, – ніде. Сусідів турбувати Марія соромилася. «Кому потрібне чуже горе? Та й синові нашкодить», – розмірковувала вона. – Кожен зробить свої висновки, а це не потрібне Миколі. Хіба у нього буде здоров'я, як отак пиячити й важко працювати? – пошепки причитала матір.

Подолок від сліз став мокрим. Марія провела по ньому рукою:

– Материнські сльози навіть у лютий мороз не замерзають, – з боєм промовила вголос.

А скільки їх вже пролила за роки, що мешкає у неї Микола? Чи був хоч день, щоб не плакала? У сльозах та смутку й проходить її старість, але смерті вона не просить. Хоча, якби нарешті син кинув пити оту оковиту й знову став нормальною людиною, користувався колишньою славою й авторитетом, це дало б матері кілька років життя.

Прочитала молитву й заснула неспокійним, тривожним сном. Привиділося, що синок Микола, як раніше було, прийшов тверезісінький та веселий на її день народження і накинув на материнські плечі барвисту теплу хустку. Кажуть, що сні проти неділі збуваються...

Леонід БОГАЧУК

Із цих трьох голубів тільки один справжній – той, що на передньому плані. Інші разом з мисочкою – то художній вимисел, скульптурка, що розмістилася на східцях кондитерської в центрі міста. Добросердні працівники магазинчика наливають воду в чашу, на краях якої притулилися створені руками художника птахи. А вони вже кличуть своїх до водою в такі, як нині, спекотні дні. Дякуємо вам, люди!

ОВЕН. Тиждень сприятливий для нових ідей та активних дій. У роботі можливі приємні новини, а в особистих стосунках – несподівані зізнання. Уникайте конфліктів, щоб не витратити енергію даремно.

ТЕЛЕЦЬ. З'явиться шанс збільшити доходи або отримати вигідну пропозицію. У сімейних питаннях важливо проявити терпіння та уважність.

БЛИЗНЮКИ. Відкриються нові можливості для розвитку, але доведеться швидко ухвалювати рішення. Тримайте баланс між роботою та відпочинком, інакше ризикуєте виснажитися.

РАК. Тиждень сприятливий для вирішення домашніх і сімейних справ. У стосунках з близькими з'явиться більше тепла та гармонії. На роботі – стабільність.

ЛЕВ. Очікується активний і результативний період. Вашу харизму помітять оточуючі, що допоможе досягти поставлених цілей. Уникайте надмірної самовпевненості.

ДІВА. Тиждень вимагатиме уваги до деталей. Робота принесе задоволення, якщо будете діяти методично. У фінансах можливі дрібні витрати, які варто контролювати.

ТЕРЕЗИ. З'являться нові знайомства, які можуть стати корисними в майбутньому. В стосунках буде більше гармонії, а в роботі – шанс проявити себе творчо.

СКОРПІОН. Тиждень підходить для початку нових проєктів. Уникайте різких висловлювань, щоб не зіпсувати відносини з оточенням.

СТРИЛЕЦЬ. Час для планування майбутнього. Ваші ідеї матимуть підтримку, але важливо довести їх до кінця. У подорожах чи відрядженнях можливі приємні сюрпризи.

КОЗЕРІГ. Вас можуть відзначити або похвалити. У стосунках з рідними варто бути відкритішими та щирішими.

ВОДОЛІЙ. На перший план вийдуть друзі та соціальні зв'язки. Отримаєте підтримку, яка допоможе вирішити важливі питання. Робота потребуватиме більше дисципліни.

РИБИ. Тиждень сприятливий для творчості та самовираження. У професійній сфері з'являться нові можливості. Уникайте зайвих сумнівів – вони можуть гальмувати ваш розвиток.

Гороскоп

17 – 23 серпня

Сайт Shorptk ua	П'ятниця, 14.08 ніч +13 день +22	Субота, 15.08 ніч +13 день +28	Неділя, 16.08 ніч +15 день +31	Понеділок, 17.08 ніч +18 день +32	Вівторок, 18.08 ніч +19 день +32	Середа, 19.08 ніч +19 день +31	Четвер, 20.08 ніч +18 день +31
-----------------------	---	---	---	--	---	---	---

«Життя подібне до монети. Ви можете витратити його як завгодно, але лише один раз». (Л. Діксон)

Громадська думка

Засновник:
ПП "Редакція газети
"Громадська думка"
Редактор **Валентина Храбуст**

Адреса редакції: Київська область,
м. Біла Церква, вул. Партизанська, 18.
Телефони: 6-33-02, (097) 355-12-50.
E-mail: grom.dumka@ukr.net
Надруковано в ТОВ "Білоцерківдрук".
Газета виходить щоп'ятниці.
Тираж згідно із замовленням.

Розрахунковий рахунок
UA 043348510000000026003174658
в АТ ПЕРШИЙ УКРАЇНСЬКИЙ МІЖНАРОДНИЙ
БАНК
Код ЗКПО 13723251
Реєстр. свідоцтво: серія KI № 1739
від 17.01.2019 р.

Матеріали і фотознімки, надіслані до редакції,
не рецензуються і не повертаються.
Думки авторів публікацій у «Громадській думці»
не завжди збігаються з точкою зору редакції.
За достовірність фактів відповідальність несе автор.
За зміст реклами відповідає рекламодавець.
Редакція листується з читачами тільки на сторінках
газети.

Успіння Пресвятої Богородиці

15 серпня

■ Як і кожна людина, Пречиста Діва завершила свій земний шлях. Але завершення це не називаємо ані смертю, ані упокоєнням. Бо як особливим було життя та покликання Диви Марії, так особливим став і перехід її у вічність. Вона ніби заснула на короткий час, але Син Її, Господь наш Ісус Христос, покликав Свою Матір від сну смертного. Тому апостоли, які на третій день прийшли до гробу, щоб віддати за звичаєм шану спочилий, знайшли його пустим. І з цього за одкровенням Божим зрозуміли, що Пречиста Діва вже увійшла до вічного життя. Того життя, яке очікує на все людство після загального воскресіння.

■ Як людина Діва Марія приходить до тієї міти, яка притаманна всім людям, і завершує свій земний шлях. Але як Богородиця і найближча до Бога з усіх інших людей вона символізує перехід від тимчасового життя до життя вічного.

■ Тому її Успіння для нас, вірних, подія не скорботна, а радісна. Бо смерть для всіх нас найперше отожднюється з розлукою, розділенням. Коли з наших рідних і близьких хтось упокоїться – ми гостро відчуваємо біль втрати. Для Диви Марії завершення земного життя стало не розлукою, а єднанням з її Божественним Сином. Умови тимчасового, тлінного існування перестали бути перешкодою, і Пречиста Діва увійшла у вічне, оновлене, блаженне життя.

■ Однак, перейшовши у вічність, Богородиця і світ цей та вірних, що живуть в ньому, не залишила без Своєї опіки. Тому і в цьому сенсі її Успіння не стало розлукою і замість смутку та скорботи воно приносить нам духовну радість. Доказом цієї істини є численні чудеса, які за молитвами і заступництвом

Пресвятої Богородиці звершував і звершує Господь. Через Богородицю ми шануємо Сина, Який освятив її, і вірячи, що Вона жива, що смерть не володіє над нею, що Вона не заснула навіки, не пішла в небуття – ми закликаємо її молитися за нас.

■ Пресвята Богородице, допомагай нам, просвіти нас світлом Сина Твого і спаси нас!

Підготував
Микола ОТИЧЕНКО

Їжте персики щодня

Персики – це не просто смачний літній фрукт, а справжнє джерело користі для здоров'я. Вони бувають класичні (з пушком), нектарини (з гладкою шкіркою) та інжирні (приплюснutoї форми). Вибираючи персики, варто звертати увагу на їхню пружність, аромат без ознак бродіння, а також на колір м'якоти – рожевий або білий свідчить про соловодкість, хоча це залежить і від регіону вирощування. Недозрілі плоди можна залишити при кімнатній температурі на кілька днів або покласти в паперовий пакет із яблуками чи бананами, щоб прискорити дозрівання. Стиглі персики швидко псуються, тому їх краще зберігати в холодильнику або заморожувати.

Цей фрукт має низьку калорійність – лише 45 ккал на 100 грамів, що робить його ідеальним для дієтичного харчування. У складі персика багато вітамінів – А, С, Е, групи В, а також бета-каротин, кальцій, кремній, магній, натрій, фосфор, залізо та йод.

Персики позитивно впливають на організм: їхній аромат діє як природний антидепресант, покращує пам'ять і концентрацію. Завдяки залізу, вітаміну К та лікопену вони підтримують серцево-судинну систему, корисні при

анемії та аритмії. Персики сприяють нормалізації травлення, усувають печію та запори, стимулюють жовчовиділення, покращують зір, допомагають при хворобах нирок, печінки, жовчного міхура, подагрі та ревматизмі. Регулярне споживання запобігає утворенню каменів у нирках. Олія з кісточок персика використовується в косметології для догляду за зрілою шкірою.

Для жінок персики особливо корисні під час вагітності – вони полегшують симптоми токсикозу, забезпечують організм фолієвою кислотою, зменшують набряки, підтримують серце, нормалізують роботу кишківника. Під час лактації їх можна вживати, якщо мама їла персики до пологів. Цей фрукт також позитивно впливає на стан шкіри, волосся та нігтів.

Попри численні переваги, персики мають і певні протипоказання. Через високий вміст цукру їх не рекомендують людям із діабетом та ожирінням. Також можливі алергічні реакції, особливо на шкірку з ворсинками, тому дітям персики дають очищеними і в невеликих кількостях. Людям із захворюваннями шлунково-кишкового тракту слід бути обережними, адже надмірне споживання може спричинити розлади травлення.

ТРЕНДОВЕ ВАРЕННЯ З КАБАЧКІВ ЗІ СМАКОМ КІВІ

Звичайні кабачки можуть стати основою незвичайного десерту. Достатньо додати фруктове желе, і варення набуде смаку ківі та буде густим.

Для приготування потрібно взяти: 2 кг очищених кабачків, 1 кг цукру, 3 пакети сухого желе зі смаком ківі (або інших фруктів), 0,5 чайної ложки лимонної кислоти.

Спочатку кабачки миють, очищують від шкірки й насіння, після чого нарізають невеликими кубиками або пропускають через м'ясорубку. Потім овочі засипають 1 кг цукру й залишають на 1 – 2 години, щоб вони пустили сік. Після цього доводять до кипіння та варять 20 – 25 хвилин. Гарячу кабачкову масу потрібно подрібнити блендером до однорідної консистенції, потім додати 0,5 чайної ложки лимонної кислоти та 3 пакети сухого желе зі смаком ківі. Суміш ретельно перемішати та варити ще 5 – 10 хвилин.

Готове варення відразу розливають у стерильні банки та герметично закручують кришками. Після охолодження заготовку рекомендують зберігати у прохолодному місці.

